

nogen som helst af Embedsmændene i Centraladministrationen, at sige, at vi ude omkring i Befolkningen i ikke ringe Grad mærke, at de, der nu, om jeg saa maa sige, i øverste Instans som Administrations Embedsmænd skulle gøre deres til at praktisere Lovene ud i Livet, ere aft for fremmede for det praktiske Liv, at det i alt for høj Grad er Folk, der have faaet deres Uddannelse væsentlig ved at sidde i Kontorerne i Ministerierne, og at det temmelig sikkert havde været heldigere, om det havde været Embedsmænd, der havde haft noget mere Kendskab til, hvorledes det virkelige Liv ser ud. Dette være, som sagt, bemærket uden nogen som helst Forklæjning for de Folk, der have faaet deres Uddannelse i Kontorerne. Jeg har villet benytte Lejligheden til at pege paa, at det temmelig sikkert vilde være i overordentlig Grad heldigt, om man i noget større Udstrækning kunde faa Folk fra det praktiske Liv ind i Centraladministrationen, medens Centraladministrationen nu, som jeg gaar ud fra paa Grund af de lave Lønninger, mere bruges til at uddanne de Folk, der skulle ud i det praktiske Liv. Jeg henstiller dette til Ministrenes Overvejelse. Det er noget, der ikke kan rettes paa Finansloven, jeg har kun benyttet en Lejlighed, som maaske ligger noget fjern, til at gøre disse Bemærkninger.

Til de øvrige Udgiftsparagraffer, der høre under Finansministeriet, §§ 11, 12, 15 og 16, er der ikke stillet noget Ændringsforslag, og heller ikke til Finansministeriets Afsnit af § 26, lige saa lidt som til de Afsnit af § 27, der ere under Behandling. Naar Ændringsforslaget under Nr. 152 vedtages om de 400 Kr., hvad jeg drister mig til at gaa ud fra, vil den samlede Udgift, der opføres paa § 10, blive 78,200,808 Kr. 87 Øre. Sammenlignet med Udgiften, da Finanslovsforslaget forelagdes, repræsenterer det en Forøgelse af omtrent 421,000 Kr.

Jeg gaar derpaa over til Indtægtssiden, til hvilken der hverken fra Udvalgets eller Ministerens Side er stillet noget Ændringsforslag, og hvor jeg kun skal omtale et Par Samraad, der have været afholdte. Jeg gør dog først opmærksom paa, at der under Nr. 11 i Betænkningen findes nogle Oplysninger angaaende Reserve- og Kassebeholdningen, ikke fordi disse Oplysninger give mig Anledning til at komme nærmere ind paa Anbringelsen af Reserve- og Kassebeholdningen, men for at gøre ærede Medlemmer, der kunde have Lyst til at studere disse Oplysninger nærmere, op-

mærksomme paa, at de 20 Millioner Kr., der findes omtalte som Kassebeholdning, ikke er hele Kassebeholdningen, men kun den frugtbargjorte Del af den. Rundt om i de forskellige Kontorer ligger der en Del Penge, jeg ved ikke hvor mange, det er ikke oplyst, men det er maaske en 5—6 Millioner.

Der er dernæst under Nr. 13 et Samraad angaaende Overskuddet af de kongelige Havne. Det er egentlig ikke Realiteten i det paagældende Spørgsmaal, der har været til Forhandling, men kun Posteringen. Se vi nemlig efter paa § 3, hvor Overskuddet af de kongelige Havne findes opført, vise de sig der opførte med et Underskud, en Minusindtægt paa godt 100,000 Kr. Det ser jo ret trøstesløst ud, men det er kun en Følge af den Maade, hvorpaa Overskuddet opføres, at det virkelige Overskud forvandles til et Underskud. Der er nemlig i Virkeligheden af de kongelige Havne et Overskud paa omtrent 100,000 Kr. Men naar det paa § 3 fremtræder som et Underskud, kommer det af, at der paa de kongelige Havnes Budget paa § 19 C. tillige er ført til Udgift samtlige de Udgifter, der ere en Følge af Vandbygningsvæsenets Arbejder, Lønninger m. m. Det staar i saa fjern Forbindelse med Indtægterne af de kongelige Havne, at Udvalget har ment — og jeg har forstaaet den højtærede Minister saaledes, at han ogsaa er enig deri —, at der er Grund til at gøre et Skel, saa at der paa § 3 kommer den virkelige Indtægt af de kongelige Havne og paa 19 C. Udgiften til Vandbygningsvæsenets Arbejder, Lønning osv., alt hvad der staar i Forbindelse med Vandbygningsvæsenet, men ikke har nogen nærmere Tilknytning til de kongelige Havne. Jeg haaber, at vi til 3die Behandling kunne vente at se Forslag derom fra den højtærede Minister.

Under Nr. 15 er der et Samraad angaaende Stempelbegunstigelser for Banker. Ærede Medlemmer ville erindre, at dette Spørgsmaal ogsaa i Fjor var fremme ved Finanslovens 2den Behandling, og at jeg den Gang ret udførligt gennemgik Sagens Historie. Der er derfor nu ikke Grund til at komme tilbage til en saadan historisk Redegørelse. Ærede Medlemmer, der maatte interessere sig for Historie, henviser jeg til Rigsdagstidenden for 1902—03 Spalte 2762 fg. Som det i Fjor blev bemærket af den højtærede Finansminister, hører dette Spørgsmaal delvis ind under Indenrigsministeren. Alt, hvad der staar i Forbindelse med Sparekasser, hører jo